

ИЗДАВА ТРИ КЪТИ СЕДМИЧНО
и едновременно, средна
платка.

АБОНАМЕНТА Е:
Годишно 150 лв., 1/2-год.
80 лв., 3-месечно 45 лв.

Абонамента започва на
есен 1-во число от ме-
сеца. — ВНАГИ ПРЕДЕЛАТА

ТЪРГОВСКО-ПРОМИШЛЕНА ЗАЩИТА

Органъ на общитъ български търговско-индустриални интереси.

Редакторъ - издателъ: П. Д. Драгулевъ

Цените за обявите са:
За 1 кв. сантиметър 250
лв. за година, вестник,
некролог 150 лв. за едно
зубоплавление; балет, ре-
жисия, циркуляр и прото-
коли по 150 лева; ре-
гистрация на търговски и
индустриални фирми 10 лв.
Всичко "до се отнася" до
местата се адресира: до
"Търговско-Промислената За-
щита", Варна "Вестник" 8.

ИМА НЪЩО НЕЕСТЕСТВЕННО, НЕСМИЛАЕМО, ГНИЛО И ОТРОВНО.

Има нъщо неестествено, нъщо неестествено, нъщо гнило и отровно в просветния институт на Варненската търговска камара, което ги туря вън от тяхната задача и ги отстранява от тяхната висока културна цѣль.

И неестественото, неестественото — гнилото и отровното е, тъкмо, онова, което Варненската търговска камара, по едно време, се е стремела, а полагала всички грижи да запази вън от своите просветни заведения, като свѣтлин, неприкосновен, като храна, която дава живот и носи щастие.

Има неестествено, има неестествено, има гнило и отровно, което Варненската търговска камара и сега скрива, и сега не иска да отстраня, което за нея е скъпоценно, колкото е скъпоценна мисълта, а не да запази прости-да си да напие апетит си, да отговори и представи прѣд свѣта сама себе си за безгрѣшница въ това гнило и отровно, въ това неестественно и ненормално, въ това неестествено и изотворно, което от създаването на търговската гимназия и акшето училище, разяжда, трови, умъртѣва духът, покусва любовта, убива ухотата и отравя живота въ младежта да мечтае и лъже за знание и наука, да копнее за просвѣта.

Варненската търговска камара е прѣдоставила всичкото ръководство на учебнитъ си заведения само на едно лице, което е пътят и арѣята, е живота и бѣднината на тѣх заведения. Варненската търговска камара не е единъ от живота на тѣх заведения не ги е инспектира да види и разбере какво се върши въ тѣх, какви знания, каква просвѣта и духъ се насажда въ крехкитъ души на младежта, какъ се третиратъ ученицитъ и какъ се насти-ла, какъ се вида тѣхната бѣднина съ разни прѣварни доктрини.

Варненската търговска камара е прѣдоставила само на едно да подбѣра учителския персонал и да урежда учебнитъ и заведения. Варненската търговска камара никога не е контролирала дѣлата на това лице, но се е вслушвала в него и въ онова, което общественитъ мѣла и информиратъ на вѣстникитъ сж написали за васкуитъ на сжщото лице. И това, което е насадило въ невинитъ просветни институти е всъщност дѣлоки и здравни корени —

не е възможно да се изкорени, не е възможно да се издѣри. То ще живѣе и ще дѣлѣ наедно съ отолетията, въ които ще живѣят и дѣлѣятъ самитъ заведения. А най-малкото — до като Варненската търговска камара се чѣлни от избранници невини, които Цаню и Митю управляватъ съ магическата си прѣча и до като ръководството на сѣднинитъ на самата камара и нейнитъ просветни институти се по-вѣрватъ на парвенюта и на бѣсѣвѣтния експлуататори на положението, което камарата, съ натѣргнатия вѣтъ чрѣвъ магическата прѣча пмѣ създава.

Неестественото, неестественото, гнилото и отровното въ търговската гимназия и въ шето търговско училище на Варненската търговска камара, на първо мѣсто е прѣстрашното нареждане на учителския и професорския персоналъ съ изборъ отъ фаворити бивши пожарникари, дружествени секретари въ академията и симпатични позавѣнци и позавѣннички на фактора. То е станало принципъ, то е, отъ друга страна, хроническо, неоправено и не-недѣрно; то ще живѣе наедно съ ваведенията, като не-равнодушна тѣхна принадлежност.

Подбора и назначението на учители и професори провокатори, троящи крехкитъ младежески души, е най-отрашното, най-опасното зло въ тѣх заведения. Срѣщу то ва неоправено, срѣщу това опасно зло реагираха ученицитъ отъ цѣлата търговска гимназия въ вторникъ, на 19 февруари т. г. И съ най-голямъ право, защото болкитъ достигнаха до кокача, защото злото е зло неоправено, а то дълбоко прониква въ душитъ пмѣ, показва бѣднината имъ.

Ученицитъ отъ цѣлата търговска гимназия на Варненската търговска камара стачкуватъ. Тѣ даватъ и своитъ оправдания прѣдъ родителитъ, попечителитъ, близкитъ си и прѣдъ обществото. Оправданията имъ сж вѣски, сж и-кривни, сж вѣрни. Аргументитъ имъ сж силни, неуспорими и неуборими.

Варненската търговска камара не може да направи друго, освѣтъ съ пѣръгъ да прогони извираниитъ просветители и просвѣтители. Ако тѣ сж добри и достойни, дру-

гидъ да си намѣрятъ хлѣбъ. Въ варненскитъ училища тѣ сж вече компрометирани и вѣнчавани. Да се налага въ дѣлата съ сила, това е; развращението да се удвои. Вънъ тѣх, що троятъ крехкитъ души на вѣлната младежъ!

Alvanitino.

Облагането на захарта.

У министъра на финанситъ има жѣст на старитъ руски императори — каже ли: "бѣтъ по сему" — бѣвае.

Два случая има, кадетъ тож жѣст е проявенъ съ всичката сила на свѣтъ властникъ отъ страна на министъра. Едина е: свѣтскитъ бѣро внасяне въ камарата, вѣтрание, промолгване и обнародване закона за забраната вноса на прѣдмети не отъ първа необходимостъ. — Втория — шумното внасяне въ камарата, вѣтрание, промолгване и обнародване закона за облагане на захарта съ мито.

И какво стана? — Въ морето дупка!

Цѣлата за създаването на първия законъ бѣше да се ограничи развѣра, на търсенето чудо камболомъ лева да угоди ми стойността си — отъ това да посѣдава съчинителъ.

Повече отъ мѣсець и половина е, намираме се подъ режима на този законъ. Колко свѣти бавола, че кацнала муха на рогѣтъ му и повлѣкла колата, толкова почувствува лева своето покачане и толкова хайръ видѣ и бѣдствено отъ експлоатацията общество, свѣтъ, толкова се почувствува и естѣнията. Всички казаха: "язкъ за мастрѣа, язкъ за толкова нехабена енергия отъ нареднитъ прѣдставители, язкъ за министровитъ добри желаниа и блага намѣрениа — язкъ за насъ, че храниме толкова голѣми надежди!"

Цѣлата на втория законъ е да прѣтисне вратѣтъ на захарнитъ фабрики, да продаватъ естѣно захарта — живота да посѣтинѣ. Ако захарнитъ фабрики не се подчинятъ на тѣя воля на законодателя — отъ чужбина да се наводни съ захаръ страната и фабрицитъ да капитулиратъ. Законътъ се внесе на 23 януари въ камарата и на 28 сжщи се гласува — стана законъ. Шумътъ бѣше голѣмъ, страшенъ, по-страшенъ отъ трѣскавичитъ. Естѣнията иде, вѣрвахъ и кавахъ вѣроушитъ; естѣнията дойде, вѣрвахъ и се отгласаха много повече вѣроушитъ — намиращи се около министерския скутъ.

Уви! Мѣсеца наближи да изтече отъ тоя страшенъ, отъ тоя трѣскавиченъ шумъ, а естѣна захаръ нѣма, а захаръ отъ чужбина нито килограмъ не се внесе, не е вѣроятно и да се внесе. И за тоя случай обществото почна да вика: "язкъ за мастрѣа, язкъ за толкова нехабена депутатска енергия, язкъ за усилията на министъра — язкъ за голѣмитъ наши надежди! Естѣния нѣма!"

Скѣрба въ обществото става много по-тежка, че опититъ на г. министъра на финанситъ пропаднаха, че ввѣха характера на игра на законъ, отъ които моралната и материалната цѣла

National Steam Navigation Co Ltd

РЕДОВНА СЕДМИЧНА ЛИНИЯ

МЕЖДУ

ВАРНА — ПИРЕЙ — МАРСИЛИЯ
И ОБРАТНО

ТРАНСАТЛАНТИЧНИЯ ПАРАХОДЪ „ПАТРИСЪ“

подъ английско знаме, съ вмѣстимостъ 12000 тона и бързина 16 мили, ще пристигне въ Варнен пристанище на 20 II. т. г. и ще замине на 22 сжщи направо за Цариградъ, Солунъ, Пирей и Марсилия.

Луксозния пасажерски параходъ „АНДРОСЪ“

подъ английско знаме, съ вмѣстимостъ 3000 тона и бързина 14 мили, пристига въ Варненското пристанище на 27. II. 1924 г. и замине на 29 с. м. направо за Цариградъ, Солунъ, Пирей и Марсилия.

Комодния бързоходенъ параходъ

„НАКСОСЪ“

подъ английско знаме съ вмѣстимостъ 3000 тона, бързина 14 мили, ще пристигне на 5. III. и ще замине на 7 III 1924 година за Цариградъ, Солунъ, Пирей и Марсилия

Приематъ пѣтници и стоки за горнитъ пристанища, както и за всички др. грѣцки пристанища, сжщо и за Александрия.

За подробни сведения отнесете се до Пароходната Агенция.
ГР. А. ЛУЛУДОПУЛО — Варна.

е съвършено фиктивна, законни, които сами се прѣобра-щатъ въ фикции. На друга частъ отъ обществото пѣкъ се даватъ поводи да мисли и говори, че стадото е оставено на павители, които вѣтъкъ му докарватъ, но вѣтъкъ не прогонватъ. Така мисли вече обществото и ние не можемъ да не съжеляваме.

Законъ за облагане на захарта съ мито е обнародванъ въ брой 255 на Държ. Вѣстникъ отъ 13 февруари 1924 год. Той е въ сила. Импортитъ не се възпрѣпятствуватъ отъ нищо и отъ никого да импортиратъ захаръ. Но импортитъ не мислятъ да си турятъ рѣцѣтъ въ мишкѣловка — не мислятъ да конкуриратъ и да губятъ пари. Защото въ странство захарта на мѣстото си е по скѣпа отъ тѣх на нашитъ фабрики — ако се достави при сегашнитъ цѣни отъ странство, съ транспорта, съ митото, акциза, беритъ, такситъ, хамалието — въ склада на импортѣра ще коштува 31.27 лева 1 кгр., а като прибави и печалба 20% — всичко 8.25 лв., ще и продава по 89.52 лв. кгр.

А българската захаръ се продава отъ детайлнитъ по 31 до 33.30 лева кгр.

Такава е истината, която тѣ-ва, що алармиратъ обществото по тоя въпросъ, крѣтъкъ съзнателно, за демагогия — а да не изкарватъ на явѣ бѣацѣлния и направдо вдигания шумъ. Такава е истината, за жалостъ и ходѣтъ на работата на нѣсто съ насѣка напредъ, навадѣ трѣ-на и положението на нашето захарно тържище ще се влоши и то при наличността на 5 захарни фабрики и при нови 2—3 проектирани.

Отъ вѣнка захаръ да вѣвае при условията за търговия и прицѣни, които закона цѣли да регулира, е невъзможно. Тѣ ще дойде, но при съвокупността на условията, които влияятъ на дѣствителнитъ цѣни и на зависащитъ отъ тѣх цѣни прѣдобавки на импортитъ. Никой нече донесе захаръ въ да конкурира и да изгуби. Всѣки ще донесе, на-прѣтъкъ, нече да изпечели, зависимо отъ конкуртурата. Както се равниватъ обетѣлствата, а както се слагатъ и условията за една благоприятна конкуртура въ нашето захарно тържище

тй не дават за тона никаква надежда, тъймо, поради обнародвания закон.

Ние не държим на факта, че министъра на финансите и народното представителство съто законъ допуснаха началото на разстройване на родната ни индустрия, като дадъха на търговците от една страна и на цѣклопроизводителитѣ — отъ втора, смъртоносно оръжие за борба съ фабрицитѣ, не за днешния моментъ, въ който послѣднитѣ, по причина на общата монополия сѣ неуязвими, а за въ бъдещитѣ времена, когато въ Европа ще има иллюзия въ захарното производство и когато послѣдното ще търси по далечни и по широк пазари:

Търговецъ бай Ганю, комуто не сѣ твърдѣ присъдило по далечни интереси отъ неговитѣ лични и, който — поради бай ганюски си манталитетъ и свойственния си български инстинктъ — не е тъй способенъ да държи смѣтка за родни индустриални интереси, за родно индустриално развитие, тъймо, въ тия моменти ще плюе на рждѣтѣ си и ще викае: „Вие ли сте фабрицитѣ, които не ни продавате етино, ние да печелимъ, а вие трохи да събирате! Елате да се видимъ сега!“ И да поведе борба до разорение на фабрицитѣ.

На тоя фактъ не държимъ, повтаряме, а държимъ на другъ фактъ много важенъ за родното наше стопанство, непосредственъ причинителъ, на който е законъ. Тоя фактъ е: какво бждѣще се открива за развитието на културата на цѣклото, какъвъ икономически факторъ, собствено, ще е за родното ни стопанство културата на цѣклото?

Цѣклопроизводителитѣ въ единъ водовилъ конгресъ отъ хора, които не гледатъ на общитѣ интереси на майка България съ синовно око, напротивъ, които викатъ въ своитѣ нескъповечко придобавки да сложатъ, каваха думата си: „отъ 800 лева за тонъ цѣкло, вдигаме го на 1000 лева“.

Дойде, обаче, редъ и на фабрицитѣ да кажатъ думата си подъ натиска на закона и подъ влиянието на шуминѣ.

И ето що четемъ въ п. „А. Оговоръ“:

„Съюзътъ на цѣклопроизводителитѣ е получилъ съобщение отъ захарнитѣ фабрики, че прѣговоритѣ за бждѣщитѣ условия за вѣсване на цѣкло ще се отложатъ за неопредѣлено врѣме“. И... финис!

Фабрицитѣ отъ цѣклопроизводителитѣ и отъ закона се намиратъ въ положението на човѣкъ отъ двѣ страни нападнатъ отъ кучета: едното го хапе и дърпа отъ прѣдъ за крачула, а другото — отъ задъ — той се чуди: отъ кое по на прѣдъ да се брани, и двѣтѣ ще му разкъсатъ крачула, и двѣтѣ ще забиятъ жбѣитѣ си въ меката му. А прибавете и още едно: избууденото отъ демагогичната обществено и вие ще си обясните крайно трагичното положение на българскитѣ захарни фабрики.

И въ Европа, а и въ Америка, а че и въ цѣлѣ свѣтъ владѣе скжнотия. Тя иде, ежко така, отъ неблагоприятния ходъ на развитието на индустрията, отъ крайно намаленото производство и отъ остаторената стойност на инвентара и производството. И тамъ има вѣкъ противъ скжнотията, и тамъ искатъ естѣни прѣдмети за животъ. Но нѣкой министъръ и нѣкое народно събрание, даже нѣкой демагогичношу политиканитѣ не е държалъ да иска законъ за унищожението на търговията и на родната си индустрия и нѣкой не е изработвалъ и не е нагаждалъ оръжие за убиването на едната и другата.

Единственни ние, най-умнитѣ

ние, намудрихме законитѣ за избраната и за облагането захарта съ мито. Сирѣчь, улеснихме спекулантитѣ — когато имъ е кефъ — да доставятъ отъ чужбина захаръ, да вдигатъ цѣнитѣ и колкото е тѣмъ угодно — да печелятъ и, отъ друга страна, да събратъ съграденото за тѣзи индустрии отъ нѣколко десетки години насамъ. Ние направихме това, защото не се свѣщаме, че и търговцитѣ ни сѣ отъ единъ долъ на дрѣнки... че, въ краенъ случай, фабрицитѣ ще продаватъ скжпо, търговцитѣ ще продаватъ и отъ тѣмъ доставената захаръ дважъ по-скжпо. Това е въ българската пригода.

Поне ние, за себе си, сме увѣрени въ това, за което г. Браунъ отъ „Маръ“ е любопитенъ да види, т. е., че въ борбата противъ експлоатането на захарта ще надвие, именно скжнотията и то „подъ невидимитѣ лжи на неумислени законъ, за който е рѣчь“.

Бесилни сме и бесилни ще останемъ въ борбата противъ скжнотията, а индустрията оп сигурно ще упростимъ.

ВЪРЪ.

Законопроектъ за благотворителността

Трѣбваше у насъ благотворителността толкова да се изврати, че да заприлича ти на форменно обирчество и най-много на търговцитѣ и индустриалцитѣ. Прѣвъ 1923 год., а скжпо и тѣзи година ние нанесохме поразителни факти отъ изнудително-прѣвѣжна просия съ... „благотворителна“ цѣль: да се помогне на „бѣдни“ чиновници, които получаватъ заплати огромни. Тѣ отъ тая „благотворителностъ“ одариха едва по 2—3 хиляди лева, колкото за бира и месинъ пари.

За срамъ на България, рѣхме казали миналата година, благотворителността се изврати и разврати! Дайте законъ да се забрани!

Миналата година управляващето едно правителство, което диреше престижа си въ извратеното и развратеното. Извратената и развратената благотворителностъ него не го вѣснчваше. Показаната благотворителностъ, напротивъ, издигаше неговъ престижъ.

Управляващото сега правителство е съ друга култура — цѣлп престижа си и престижа на държавата толкова скжпо и толкова високо, колкото скжпо и високохуманно е дѣлото на истинската и благородната благотворителностъ.

Ние издигнахме гласъ си противъ разгулната благотворителностъ, противъ благотворителността въ извратената и развратена смисълъ, отъ която искаше да се ползува курумпираното чиновничество на Райко Даскалова, което чрѣтъ сонмъ пристави и жандарми равнаше списъци и разни лотарийни билети да събира сумъ за благотворителни цѣли; издигнахме гласъ си и тѣзи година ерѣшу осждителния начинъ за събиране пари отъ нѣкои чиновници отъ телеграфното вѣдомство въ Варна „за да се подкрѣпятъ материално“, началството на които вѣдѣти и не дава обяснение на обществото защо допусна да се събиратъ подобни суми и да се понижавъ авторитета на службитѣ по вѣдомството му.

Нашитѣ гласъ не бѣ изоставенъ — той бѣ подетъ и отъ други вѣстници, подетъ бѣ отъ масови иврати на общественото отиврѣщение и публичното масово вѣзнегодване.

Ние поискахме особено законъ, който да дефинира ясно и категорично какво трѣбва да се разбира у насъ, тукъ въ България — арната на всички вакханалии и разгулности — общественна благотворителностъ?

Кой може да я поиска отъ обществото и кой ще е органа, който ще упражнява контрола да не извратява и развратява тѣ? Искаме санкции въ тѣмъ, що злоупотребуватъ съ благотворителността въ една или друга смисълъ.

Можемъ да съобщимъ съ задоволство на отивратеното и вѣзнегодувалото общество, че гласътъ му и гласътъ ни, издигнатъ противъ тая извратена и развратена благотворителностъ, на която то бѣше свѣдѣтелъ и немалостива пѣчка на изнудателна миналата и тѣзи година, е чутъ. Специална комисия, назначена отъ министъра на вътрѣшнитѣ работи е изработила законопроектъ за „благотворителността“. Той се прѣдизначавъ да съдѣйствува за организирането ефикасенъ общественъ контролъ върху дѣйността на частнитѣ благотворителни дѣла и да координира частната и държавната благотворителна дѣйностъ — да прѣмахне отъ корена злоупотребуванията.

Дѣлото на г. министъра стои по-високо отъ вѣска похвала.

Alvanitino.

Тройнитѣ такси за грѣцкитѣ параходи

Отъ 11 того почнаха нашитѣ пристанищни власти да събиратъ тройни такси за фарово, кево и пр. прѣва отъ грѣцкитѣ параходи, които посѣщаватъ българскитѣ пристанища.

Мотива, съ който се оправдава тая мѣрка е: че грѣцкитѣ власти при грѣцкитѣ пристанища не спазватъ, по отношение нашитѣ параходи, конвенцията (морска), сключена помежду двѣтъ правителства прѣди войната. Грѣцкитѣ вѣдѣтъ, че е потекълъ ерокъ и дѣ се връщатъ на старото положение — какво то е било прѣди сключването ѝ.

Не искаме да вливаме по-далеко въ подробности за причинитѣ, които въ скжнотъ сѣ прѣдизвикали директора и поддиректора на пристанищата г. г. В. Каракашовъ и Бошковъ, да намѣрѣтъ тая мѣрка, на бѣтваражка, защото подъ тия причини ще намѣрѣме цѣли цѣленички Тодорча и Петка, които за една бѣла сѣ готови да прѣдѣдѣтъ на авто да се цѣла похжнотина — не само единъ юрганъ. Не искаме да рависваме и до колко неравномерна е мѣрката на нашата Дирекция, съ която отиврѣща на грѣцкитѣ за отиврѣщането отъ тѣхна страна конвенцията и третирането нашитѣ параходи, на общо осжнование, както третира всички други, а може би и по-алѣ.

За насъ е важенъ момента, въ който нашата Дирекция прилага мѣрката за тройното таксуване на грѣцкитѣ параходи, единственнитѣ, които у насъ подкрѣпватъ най-силната конкуренция въ навлата ерѣшу всички други параходи, които посѣщаватъ нашитѣ пристанища.

Истината е, че когато нашитѣ параходи, парходите на Ллойдъ Триестино, на Д-ството Фрейсини и пр. влизатъ баснословни навла до Цариградъ, Пирея, Марселия, Александрия и т. н., съ единъ замахъ грѣцкитѣ параходи доведѣха навлата до сегашния краенъ минимумъ. И не само доведѣха до минимумъ навлата. Тѣ установиха редовни и бързи линии, съ паключение до Цариградъ, къмъ всички други посоки, по които се отивава нашъя вѣностъ.

Ако и грѣцки параходи, тѣ, заедно съ своя интересъ, служжатъ тъймо на нашия двоино по полесно — съ естѣни навла, съ бървъ ходъ, съ редовенъ вѣностъ да обслужватъ нашето народно стопанство. И не само тѣ сами да обслужватъ, а оставатъ съ своята конкуренция

и всички други чужди параходи да правятъ това.

Тѣмъ въ разгара на вѣноса на мисиритѣ сме. Ианоса на мисиритѣ не става въ Цариградъ, а въ най-далечнитѣ свѣтовни тържища. Нашия клекавъ търговски флотъ — който послѣднитѣ пакъ изѣра болнитѣ си два парахода „България“ и „Кирилъ“ — не е въ състояние да смогне на вѣноса. Чувитѣ параходи оставени безъ конкуренция, пакъ ще е повишатъ навлата. Кой ще губи отъ това? Нека отговорятъ г. г. В. Каракашевъ и Бошковъ. Тѣ вѣнатъ, че българското народно стопанство ще плаща отъ тѣхъ чуждитѣ паници.

Тодоръ и Петко не би трѣбвало да се сърдятъ на грѣцкитѣ параходи, че ги конкуриратъ, а на себе си, че не умѣятъ какъ да си нареждатъ работитѣ паракодитѣ имъ постоянно да бждатъ поправени и годни за службата, а не когато е най-големия разгаръ на вѣноса, да ги вържатъ и турятъ въ поправки. И паракодитѣ имъ за поправки ли сѣ?

Мѣрката за тройно таксуване на грѣцкитѣ параходи ще повреди на народностопанскитѣ интереси и благоразумието диктува да се отгѣни.

Има много други пѣтища и начини, по които може да се вѣстанатъ грѣцкитѣ власти да почитатъ морско-търговскитѣ конвенции. Убѣдени сме, че безработицата на грѣцкитѣ параходи е единъ отъ достѣжно силнитѣ мотиви за нашата държава да третира за една нова благоприятна за нашитѣ параходи конвенция. Но репресалиитѣ — за насъ сѣ разорение.

Телеграфиститѣ се оправдаватъ

Телеграфиститѣ — не всички, разбира се — които осрамиха себе си и службата си, се оправдаватъ съ „мѣстничеството“ си въ службата като „дежурни дежурни“. Тѣ казватъ, че делегирани комисия отъ 4 души съ правото да събере новогодишнитѣ подарѣци и то „по покана отъ търговцитѣ“ (?) съ добанка, че мотивитѣ имъ били „човѣшки“ и ефика имъ „вежливъ и достоенъ“.

Трѣбва да е съ тукето на изгубилъ чувство на срамъ и себеуважение тоя, който може да тѣвѣри, че е подбуденъ отъ мотиви човѣшки, когато се явява прѣдъ обществото да изгърне лептата му, не защото отъ нея зависи нѣкое високо хуманно и благородно дѣло, а защото съ омилияне на своето служебно качество ще може да я получи и да я получи славно и тѣсто награденъ.

Какъвъ е мотива може да се види отъ слѣдното:

Ние сме въ канторара на Лулчевъ & Николовъ. Прѣдставя се въ тая кантора една комисия отъ четири лица: трима мъже и една дама. Навоха се комисия отъ телеграфиститѣ за събиране помощи да се подкрѣпятъ материално чиновницитѣ отъ тона вѣдомство. Единъ отъ тѣхъ поднася Николовъ готовъ листъ съ думитѣ: „Х а л а видя сега Ботю Лулчевъ & Ив. Николовъ колко ще дадатъ“. Николовъ втрѣснатъ отъ навѣрѣнитѣ се вѣчь нѣколко „комисии“, като тая, за просия, се подвоуми какво да прави: да даде или да откаже и неволно изговори: „Кому най-на прѣдъ бѣ джанжмъ? Че и нашия халъ вѣнате ли го?“

— „А ние какво да правимъ? Какъ да живѣемъ — да мремъ ли?“ — нервно се направи дама комисарка...

До колко телеграфиститѣ сѣ били покани на просия отъ търговцитѣ, до колко мотивитѣ сѣ били човѣшки и до колко ефикатъ имъ е билъ вежливъ и достоенъ, именно, отъ това просташко вѣстание и

налагане може да се прави заключение отъ горната експромптна и навѣдъ невинна оценка е реалистична. Николовъ даде „подарѣна“, но въ лицето му се очерта вѣтрѣпното душевно мжчение — той се почувствува въ невѣможностъ да не даде и тона го мжчение. Ние прѣдугадихме, че той се чувствувъ нануденъ отъ служебното качество и положение на комисаритѣ.

Трѣбва да има човѣкъ една малка дова отъ доблестъ да признае полнати или неволната си грѣшка и да иска извинение прѣдъ обществото, което се чувствувъ нанудено, а не да се крие задъ мотиви човѣшки и ефика вежливъ и достоенъ, когато едното и другото, и третото се прикриватъ отъ самото дѣяние. Ще бжде честъ и доблестъ голѣма, отъ друга страна, ако нѣкое отъ лицата, които сѣ делегирани комисия да събира подарѣци, може да има смѣлостта да посочи именати вѣобще или само на нѣкои отъ търговцитѣ, които ги сѣ поканили да правятъ това. И това, обаче, е едно прикрытие, подъ което виновницитѣ намиратъ едно малко спасение. Единъ подслонъ и то благодарение на бѣжкото имъ началство, което по необясними съображения още държи прѣпискитѣ въ единъ редъ и положение още повече насѣрдаващи виновницитѣ да прокуратъ съ гаври обществото и осжкрбенитѣ тѣхни другари, стари ратници по вѣдомството, които не се солидаризираха съ тѣхъ и протестираха, че съ службата се вършатъ подобни работи, уроннация ѝ.

Пиритѣ сѣ дадени отъ търговцитѣ по списъци. Тѣ трѣбва да се взематъ отъ телеграфиститѣ, които си ги подѣлваха и да се внесатъ за основаване фондъ за заболѣли или осжнѣли служащи при станцията. Да имъ се удържатъ отъ заплатитѣ, ако сѣ похарчени, но да не се оставятъ на тия, които иматъ смѣлостта да казватъ, че търговцитѣ ги канили да просятъ и да срамѣтъ службата. Така трѣбва да направя г. г. Н. ка на станцията, ако искрено се противопостави на тая лоша постѣлка и ако той чувствувъ униженостъ на учреждение, което му е повѣрено да управлява и направлява.

Дѣлѣжмото отъ чуждитѣ подданници

За всички чужди подданници, отъ които велика и малка държава и да били тѣ, прѣживѣлаши не въ своята, а въ друга на чужда нация, държава, и това, че се ползуватъ отъ доброто гостоприемство на сѣщати нация и отъ богатата на държавата ѝ, дължатъ вѣскаго формално, по установения редъ, да засвидѣтелствуватъ своята почитъ къмъ нея и своето уважение къмъ господаря ѝ, законитѣ ѝ, наредбитѣ ѝ и установенитѣ обичаи при сублюмни моменти и тържествени дни. Знакъ на непочитане къмъ нацията е. Знакъ на неуважение на господаря на страната ѝ е. прѣвѣрване на законитѣ, наредбитѣ ѝ и на установенитѣ обичаи е, ако чуждитѣ подданници не отиватъ въ унионъ съ чувствата на нацията, помежду която тѣ живѣятъ и подъ закрилата на законитѣ ѝ и благодарствуватъ наравно съ гражданитѣ на нейната държава. Провокация къмъ нейнитѣ чувства е, когато сублюмнитѣ моменти на тачене на своя господарь и въ тържествени дни, когато ти му издава своята почитъ и уважение, ако чуждитѣ подданници демонстративно неуважението и непочитането си по единъ явенъ и крайно осжкрбителенъ начинъ, какъто е

тоя — да отричат да постанат народни елаги прѣд капиталистѣ, магазинѣ и домовете си, и да не навършват онова, което, дори консулѣ и дипломатическѣ прѣдставители на държавѣ, на които тѣ сѣ формални подданици, не отказват да навършват — които тѣ знае, на вѣстие на страсти, нации, държавата и уважение на господари, при което сѣ акредитирани: тържествено издигат и развѣтват знамената си.

Съставени сѣ актове и глобени сѣ — но много слабо, споредъ насъ — мисловна отъ чудитѣ подданици, които, въпреки извѣстното оповѣстване прѣдъ барабана, съзнателно или неосъзнателно, не надигнаха прѣдъ капиталистѣ, магазинѣ и домовете си националния български елагъ по случай рожденина денъ на Н. В. Царя на 30 януари т. г.

За такава провокация въ Ромъния, Сърбия, а даже и въ Гърция чудитѣ подданици се лишаватъ отъ правото да търгуватъ и, ако демонстрацията е отъ характеръ на явна враждаване — експлоатиратъ се.

Неумѣстно е за насъ тукъ да се въприме и придирваме слушанте на демонстрациите отъ явна питателна умирана къмъ нацията ни и вражда къмъ държавата ни, често пакъ проявявани и въ изборитѣ за общината, парламента и пр., по обръщане вниманието на властта да види, да слѣди и да парира всяка провокация съ всичката строга легитимностъ на закона. Овѣнѣтъ почетта и уважението къмъ държавата и царя ни, тѣ дължатъ и остротата къмъ чувствата на нацията ни, която ги търпи, ги толерира и имъ окуражава: мнѣзъ приемъ съ нечисти блага на страната си.

Стопански, търговски, финансови фискални бѣлжки.

На 15 т. м. Народното Собрание е гласувало тарифата за износитѣ мита. Въз основа на чл. 2 отъ тарифата, освобождаватъ се отъ износно мито вълканици (дървени), а въз основа чл. 3 облагатъ се съ мито при износа:

Зърненитѣ храни съ 10%, брашната съ 6% върху стойността имъ.

Отъ кога ще вѣдѣе въ сила тази тарифа, ще зависи, но въ всяка вѣроятностъ, отъ обнародването ѝ въ „Държавенъ Вѣстникъ“. Нейнитѣ добри или лоши послѣдци тогава ще се видятъ. Но вие поставиме слѣдния въпросъ:

Нашитѣ брашна необлагани съ мито, отъ 7—8 мѣсеци не намиратъ нигдѣ изнѣшенъ пазаръ. Ако почнатъ да се облагатъ и съ мито въ този размѣръ — какъ ще намиратъ пазаръ? И още единъ въпросъ: Какъ желатъ министритѣ на търговията, на финанситѣ и пр. да намиратъ изходъ да се плащатъ българскитѣ брашна въ странство? Мислятъ ли да усигурятъ мелничната индустрия съ единъ минималенъ кредитъ поне отъ 250—300 милиона да се поддържатъ тя?

Кредита и лихвата.

Кредита е скъпъ и мѣчно се намира, а още по-мѣчно се получава. Напоследѣтъ, кредита стана дори съвѣтъ опасенъ за омиа, който има нужда отъ него и за да го получи, се подчинява на условия и задължения, които го прегого заробватъ — да работи за лихвоимеца съ години и никога да не се отърве. Но, ако несмисленостъ и крайната нужда свърже вѣкъго съ подчинението на такъв една случайностъ, правото е безсилно да помогне, освѣтъ при наливността на една каква и да е материална причина, защото вѣкъго дадено бѣтъ никакво при-

нуждение или намама съгласие въ договорането а законъ. Договоренитѣ лихви и вѣстивки комисиони бѣватъ дължими и подлежатъ безусловно на изплащане.

Обаче, има случаи и тѣ, въ последнитѣ години, като че въвсѣ характера на общо правило: кредитора самъ, провѣдно да опрѣдѣли и увеличаватъ лихвата безъ да е подчинилъ съгласието на дължника си.

Това дѣйствио е вѣкъ отъ волята на дължника и то не е нѣкъ и съ нищо не го задължава да го изпълни, даже и ако кредитора устно или писмено, по издѣлния редъ, го е прѣдупрѣдилъ.

Върховния касационенъ съдъ, II-ро гражданско отделение на 12 декември 1923 год. е билъ сезиранъ: дължима ли е равнотата отъ лихвитѣ, които кредитора, безъ съгласието на дължника е увеличилъ и, въобщо, дължника смѣта ли се задълженъ да плати повече лихви отъ първоначално договоренитѣ?

Съ рѣшение № 502 отъ същата дата същия съдъ е признавалъ, че законъ не задължава дължника да плаща такива до-

бавени по произволъ лихви.

Законъ за тарифата на износитѣ стоки е гласуванъ и приетъ на трето четене на 18 того. Министра на финанситѣ не се е съгласилъ на прѣдложението митата върху сиренето, кашкавала и айцата да останатъ както сѣ опрѣдѣлени въ досегашната стара тарифа.

Съображенията му сѣ били, че „тарифитѣ не могатъ да пакождатъ отъ еготиистичнитѣ интереси само на едно състояние“ — че „правителството е длъжно да защити не само интереситѣ на производителите, но и на консуматора“.

Безъ съмнѣние, съзнанието и съображението на г. министра е много право и така бѣ трѣбвало да бѣде: производителъ да получи онова, което се нему слѣдъ за употреблени капиталъ, за положени трудъ, за платенитѣ лихви, разходи, данци и пр., но и консуматора да не бѣде уголавянъ.

Но дава ли се отчетъ въ тази прѣпирня, водена между земеделскитѣ депутати и г. министра: въ края на крайщата, кому на главата се струватъ всички послѣдци отъ голѣмитѣ непоносими мита?

Производителъ на сиренето и кашкавала е търговецъ — селения на чичо опрѣдѣлѣната на малѣното си по 6, 6 1/2 и 7 лева кило и не иска да знае по-нататѣкъ какъви разходи ще прави и какъви мита ще плаща търговецъ за износа. Отъ друга страна, държавата ще знае, че търговецъ износитель е длъженъ да плати опрѣдѣления размѣръ износно мито, а ще губи ли или ще печели отъ износа търговецъ — не е нейна работа да знае.

Въ орѣдята, слѣдователно, се туря търговецъ, за когото нито земеделскитѣ депутати сѣ мислили, нито министра е счелъ за нужно да вземе страна.

Правъ е нашия приятель, който въ писмото си противъ насъ, ни казваше, че той не ще се смѣтне за виновенъ, ако „киспята на сиренарина и кашкавалджията се спре на търло то му“, ако въ адаността си да печели, не знае да си направи смѣтката.

А гласуваната и озаконена тарифа задължава вѣтъ търговецъ да си прави смѣтката.

Абонамента на „Държавенъ Вѣстникъ“.

Самъ финансовия министръ г. П. Тодоровъ е направилъ изявление, че е едно извѣстно брѣме за гражданитѣ, които сѣ заставени задължително да получаватъ „Държавенъ Вѣст-

никъ“. Венчния приходъ отъ абонаментитѣ на тоя вѣстникъ прѣдъ задължителността да се получава е билъ 5,500,000; когато се нашла разпространилъ прихода достигналъ до 7,688,000 лева, една равнина отъ 2,188,000 лева, която въ сегашното врѣме за държавата не играе никаква роля. Независимо отъ това, машинитѣ на държавната печатница, които се ангажиратъ съ издаването на вѣстникъ екземпляри, губятъ повече отъ това, че не се употребяватъ въ друга повече производителна и доходна работа. Отъ тия извѣстия се знае, че задължителността ще се отмени.

Министра не е и м а л ъ прѣдвидѣлъ, обаче, и безѣлнитѣ пощенски затруднения, които прѣвнасянето и разнасянето на тоя вѣстникъ създава въ търговскитѣ центрове, като Варна, Русе, Бургасъ, Пловдивъ и др., като сѣ заставени разнасячитѣ да мѣкнатъ по цѣли човали „Държ. Вѣстникъ“ и да закъняватъ съ разнасянето на вѣстната търговска кореспонденция, за да съчете, че и по тая причина той е брѣме и за самата държавна.

ОТЪ ЧУЖБИНА.

Чехославия.

Чехскитѣ дукати за частна смѣтка.

Чехославскитѣ дукати, които се издадѣха прѣдъ 1923 год. въ Кременица за държавна смѣтка и които се продаваха по 120 чех. кор. едната, се купуваха съ надпрѣварване не само въ Чехославия, а и въ странство, а особено въ Америка съ твърдѣ голѣмоблжко. Знае се напоследѣтъ, тѣ е позволено таква смѣтка дукати да се отпечататъ въ по-големо количество и за частна смѣтка.

Чехославия пакъ въвсѣмда митническитѣ кредити.

Министерството на финанситѣ въ Чехославия намѣрява пакъ да въведе митническитѣ кредити, които бѣха прѣмахнати прѣдъ врѣме на войната, и то по такъвъ начинъ, че държавата да ги прѣдостави (кредититѣ) на банковитѣ заведени (банки), които да ги разпрѣдѣлятъ между своитѣ клиенти. Кауциитѣ за кредитиране съ мито трѣба да се влагатъ въ държавни книги (цѣбини).

Индустриалната криза въ Чехославия.

Имежду венчскитѣ индустрии въ Чехославия, индустрията свързана въобщо съ земледелието прѣтърпя тежка криза. Всѣдствие повдигането курса на чехската корона, тази чехска индустрия нагуби много иностранни тържища, а и въ вѣтрѣшността търговията бѣ ослабнала поради аграрнитѣ реформи. Сега износа на земледѣлскитѣ машини се засилилъ вслѣдствие спадаването на франка — износа, то се знае, на тия орѣдиза на земледѣлството е насоченъ, главно, на западъ. Руската пияца, която прѣдъ войната бѣше единъ отъ първитѣ консуматори на чехски земледѣлчески машини и орѣдиза, още не влиза въ комбинации.

Россия

урѣдбата на една руска износна банка.

„Информация“ съобщава, че наскоро Трудовия съвѣтъ и на отбраната въ Россия, е ратифициралъ статутитѣ на една нова износна банка, която е основана отъ комисариата на прехраната и отъ трѣста за износа на зърнени храни. Кѣмъ тая банка, обаче, ще се присѣдинятъ и организациитѣ за

КРАЛСКО ХОЛАНДСКО ПАРАХОДНО Д-СТВО

Поддържа петнадесетъ дневна
параходна служба между
ХОЛАНДИЯ и БЪЛГАРИЯ

С собственитѣ си параходи направо отъ и за
Амстердамъ, Ротердамъ, Хамбургъ, Нопен-
хагенъ, Данцигъ, Шетинъ, Рига, Ревалъ и пр.

Също приема стоки с директни комосаменти за
всички пристанища по р. Рейнъ и разклонения-
та ѝ, а именно:

Дюселдорфъ, Нюленъ, Майнцъ, Франкфуртъ,
Щрасбургъ и пр. и пр.

Освенъ това приема стоки и за разни амери-
кански пристанища, томе съ директни комоса-
ментни.

Подробни сведения се даватъ отъ агенцията

Х. Пайкуричъ — Варна.

За телегр. Пайкуричъ

Телефонъ № 228.

БЪЛГАРСКА ТЪРГОВСКА БАНКА

АНОНИМНО ДРУЖЕСТВО

Капиталъ лева 30,000,000. Резерва лева 7,000,000
ЦЕНТРАЛА ВЪ СОФИЯ. — СЕДАЛИЩЕ ВЪ РУСЕ.

Клонове:

Варна, София, Русе, Бургасъ, Пловдивъ, Габрово, Ломъ,
Попово, Търново и Тръвна.

Извършва всѣмъ банкови операции.

Приема срочни и безсрочни влогове.

Специална служба за продажба на храни за смѣтка на
трети лица при клоновѣтъ въ Варна, Бургасъ, Ломъ и пр.

Тютюнева фабрика

„М О М И Ч Е“

М. К. Авгериниди, Варна

произвежда най-хубави и ароматични

ПАПИРОСИ

износа на дървени материали и
за кооперативитѣ.

Капиталитѣ, привлечени въ
съставянето на общия капиталъ
въ тая банка възлизатъ на
370,000,000 златни рубли, отъ
които 150,000,000 са на Друже-
ството за износъ, 9,500,000 сѣ
авансътъ отъ сѣбѣгскитѣ банки и
25,000,000 сѣ взети отъ чужде-
странни банки. Внесенния капи-
талъ за първо врѣме е 10,000,000
зл. рубли, но въ скоро врѣме
тая цифра ще се уголѣми съ
участнието на чуждестраннитѣ
банки. За сега се водятъ пре-
говори съ Argos Banking Cor-
poration въ Лондонъ и съ бан-
ката на крайния изтокъ.

Сърбия.

Търговски договоръ съ Италия.

Прѣдстоящо е сключването
между Югославия и Италия
търговски договоръ въз основа
на новата митническа тарифа
на Сърбия, която има да се
тури въ сила. Въ тая тарифа
е внесена една паредба, споредъ
която на държавата е дадена
власть да тури въ дѣйствио и
да прави измѣнения въ общата
митническа тарифа безъ удоб-
рение на Народната скупщина.
Югославияскитѣ делегати вѣтъ
сѣ прѣдѣли на Италияското
правителство проектъ отъ тая
нова тарифа, на основание на

която ще почнатъ прѣговоритѣ.

Новата вносна тарифа носи
характеръ на високъ протекцио-
низъмъ. Сравнена съ сегашнитѣ
положения и ажното отъ 800 на
сто, много нови положения сѣ
удвоени, тѣй че вноснитѣ сто-
ки ще плащатъ 50 до 100%
по-високо мито отколкото до
сега сѣ плащали.

Чуждестранни житни тържища.

19 Февруари 1924 г.

Цѣни за 100 кгр.

АНВЕРСЪ.

Пшеница шил. 200 = лв. 598-60

Кукурузъ бел. фр. 81 = „ 519-87

ЧЕХОСЛАВИЯ.

Пшеница ч. кр. 169 = лв. 680-60

Кукурузъ „ „ 130 = „ 528-16

БАВАРИЯ.

Пшеница х. фюр. 12-75 = лв. 669-12

Кукурузъ „ „ 9-95 = „ 514-96

ЧИКАГО.

Пшеница дол. 4-89 = лв. 608-44

Кукурузъ „ „ 5-42 = „ 542-80

ВИЕНА.

Пшеница ав. кр. 3-400 = лв. 670-76

Кукурузъ „ „ 2-700 = „ 513-00

СЪРБИЯ

Пшеница д. 332-50 = лв. 545-30

Кукурузъ „ 261-60 = „ 428-00

Всѣдствие голѣмѣтѣ прѣдлагани на брашна и виенски пазаръ отъ Америка, Италия, Унгрия и Чехославия сѣлѣктѣ сѣ пшеница прѣз истеклата седмица бѣха въ твърдѣ тежко положение. Цѣнитѣ паднаха подъ паритета на вътрѣшната продукция. Това състояние причини на домашната мелнична индустрия голѣма неспособност, която отегли по натовареността снабдяване съ резерви отъ пшеница.

Чужди стоки и търговски тържища.

Памука.

У насъ цѣнитѣ се държатъ. Въ странство тенденцията още е твърда, макаръ че има редица (бъра) покачване както по бѣше по-рано. Въ Лондонъ търговската стока посѣжна съ 10 пенса, а по-сетнѣ ослабна. Тенденцията е твърда.

Ливерпул — Амер. промѣтъ 19.79, за февруари 19.61, мартъ 19.71, априлъ 19.65, май 19.65, септември 17.32, октомври 16.65, ноември 16.32, декември 16.22.

Захарта.

Въ свѣтовнитѣ тържища посѣжна. Въ Сърбия, кадѣто борбата срѣщу захарнитѣ фабрики не е по-малко разпаднала, колкото и у насъ, напоследѣтъ, е имало повишение на цѣнитѣ 0.50 динаръ на кг. Кристална захаръ на едро се продава динара 20.50 $\times$ 164 = 33.62 лв. 1 кг. кристална и динара 22.50 $\times$ 164 = 36.90 лв. 1 кг. на бучки захаръ.

На дребно въ Сърбия се продава 34.45 лв. 1 кг. кристална захаръ и 38 лв. 1 кг. на бучки.

Яйцата

Топлото врѣме прѣдизвика прѣз истеклата седмица една по-голѣма продукция у насъ. И на тържището ни се появиха яйца, въ детайлъ продавани по 2 до 1.90 лева бройка, нѣщо невѣроятнѣ до по-миналата седмица, когато яйца се търсеха и не се намираха, а цѣнитѣ бѣха достигнали въ редовната продажба до 8.50 лева бройка.

Въ странство и именно въ Лондонъ прѣз сѣщата седмица имаше голѣмо количество ирландска, английска, данска и холандска стока. Сърбската стока имаше шансъ да достигне най-много до 18 шилинга за 120 бройки, но и тая цѣна е номинална, понеже владѣе въ-държане и купуватъ се само най-нуждитѣ количества. Въ Франция, дѣто се праща и наша стока, цѣната падна съ 100 фр. подъ свѣтовния паритетъ, поради забраната на износа на яйца; въ Парижъ цѣната е 500 фр. за 1000 бройки. Швейцария е прѣтрупана съ италианска стока, която се прѣдлага по 250 фр. франко Кюнасо. Въ Германия мѣстната продукция се уголѣми; пиятата е пѣдържелна; италианска стока пристига въ голѣми количества въ Райнски райони.

Кафето.

Въ последнитѣ 20 дни кафето въ Бразилия се е покачило съ 20 на 100. Въ другитѣ пазари въ Европа на много мѣста владѣе стагнация, понеже купувачитѣ не искатъ да плащатъ повишенето. Депозититѣ и ангреситѣ поддържатъ цѣнитѣ споредъ състоянието на валутитѣ. Нашитѣ ангресити се поддържатъ о сѣщото.

Ориза.

Въ странство за италианския тенденцията е твърда. У насъ малко посѣжна. Другитѣ качества цѣнитѣ се поддържатъ, съобразно курсонѣтъ на паритѣ.

*) 100 динара струватъ 164 лева.

Варненска стокова борса

23 февруари 1924 год.

Седмичен прѣгледъ.

Товаренето на паракодитѣ съ върнени храни продължи и прѣз истеклата седмица все така усилено, както и въ прѣдидитѣ седмици. Товарна се храни за Анверс, Марселия, Гърция и Цариградъ. Ако направявната отъ вътрѣшността продължатъ интензивно, както до сега, вѣроятно е да се осмѣстятъ надеждата, че цѣлния нивосъ до настѣпването на пролѣтното работно врѣме ще се завърши и населението ще се прѣдаде на полската си работа спокойно до новата реколта, която (възрѣки есеннитѣ бедѣждни дни, които причиниха закъснение на посѣването) се смѣта, че ще бѣде добра, защото, сравнително, благоприятното врѣме прѣзъ цѣлата зима — което мина безъ силни замръзвания — добръ благоприятствува на посѣвитѣ.

Прѣзъ седмицата, включително отъ 14 до 20 февруарий, отъ вътрѣшността пристигнаха всичко 542 вагона — 43 вагона зимница, 471 вагона кукурузъ, 16 вагона бобъ, 2 ваг. ефъ, 3 вагона леща, 4 вагона тиквено сѣме, 3 вагона ечемикъ. По цѣна артикулитѣ се движиха:

Зимницата между 580.80 до 558.80 лева 100 кг. ерѣдно; кукуруза между 390 до 420 лв. 100 кг.; бобъ между 840—925 лева 100 кг.; ечемикъ върху 440 до 490 лв. 100 кг.; леща върху 860 лева 100 кг.; тикв. сѣме върху 730 до 800 лв. 100 кг.; ефъ върху 400 лева 100 килограма.

Цѣнитѣ още продължаватъ да се поддържатъ и това е до-сущъ въ полза на производителитѣ, които прѣзъ тѣзи компани гледатъ съ по-голѣмо до-вѣрие на търговцитѣ и не се поддаватъ на влиания, каквито се упражняваха миналата и по-миналата години, когато се мамеха да се въздържатъ отъ продажба на хранитѣ си за по-голѣми печалби.

На 21 февр. пристигнаха 80 в.—жито 10 в.; цар. 66 в.; бобъ 2 в.; ефъ 1 в.; тикв. сѣме 1 в. Продадоха се; жит. по 500 до 550 л. 100 к.; цар. по 410 л. 100 к.; ржъ по 380 л. 100 к.; бобъ по 905 л. 100 к.; тик. сѣме 760 л. 100 к. и леща по 340 л. 100 к.

Стачката въ търговското училище.

Въ последно врѣме грубитѣ обръщения и отношения на нѣкои отъ прѣподавателитѣ и прѣподавателитѣ въ Варненското търговско училище къмъ ученицитѣ, пристраститѣ прѣдѣлки и даване слаби бѣлѣжки на ученическитѣ успѣхи, несправедливитѣ присѣдания за изключване ученици отъ сѣщото училище, до толкова сѣгашта и сгорещата атмосфера, че на 19 тогочаснитѣ отъ цѣлата гимназия напуснаха за-натията си и се обявиха въ стачка.

Отъ апела, отправенъ къмъ гражданското общество и къмъ родителитѣ, попечителитѣ и съчувствуюцитѣ на дѣлото имъ, става извѣстно и на най-безчувственнитѣ субетки, че грубиянството, пристрастието и просвѣтителско-възпитателнитѣ лопи отнасяния на нѣкои отъ учителитѣ и учителиитѣ сѣ достигнали до размѣри на не-търпимостъ; че тежкитѣ по-размѣри си ученици такви, 2400 лева, сѣ крайно непоносими и изпѣждатъ отъ учение много бѣдни, но жаждащи за търговска просвѣта и наука младежи; че сѣдбата на ученицитѣ е повѣрена и на такива учители, които импониратъ съ грубо невежество и незнание на прѣметитѣ, що прѣподаватъ. Имената на учителитѣ и учи-

телкитѣ, които сѣ докарвали ученицитѣ до положението да се обявятъ въ стачка сѣ изпирани. На мнозина отъ тѣхъ по-рочия животъ е повнатъ на гражданството.

До тоя моментъ стачката продължава и ученицитѣ сами подканватъ гражданството да се намѣси и прѣмакне порочноститѣ и недѣлнитѣ въ училището. Съ такъвъ вѣтъ се явиха тѣя доблестни младежи, но съ тежко наранени отъ несправедлитѣ сѣрдца и въ общото гражданско събрание въ зала „Съединение“ вчера. Тѣхната изява и вѣтъ, дѣше и сѣдѣ като би се успѣло да имъ се наложи да учатъ при учители и учители, които отъ душа ненавиздатъ, че си остане жива и вѣтъ за прѣмакване плесента, гилото, неправдата и ерамѣтъ отъ Варненската търговска гимназия.

Нидова, х. Георгиева, Сарайдарова, Шишманова, Шандалджияна, Рапопортъ и др. ги изпѣкватъ кѣто виновници въ всички прѣдизвикателства къмъ ученицитѣ отъ цѣлата гимназия. Тѣ, провокаторитѣ учители, за виновността си трѣбватъ да понесатъ отговорността. А тѣ, споредъ искането на ученицитѣ е нѣкои да се махнатъ, а нѣкои да се враву-матъ и да не насѣждатъ ду-хъ на отрицание и реакция въ душиитѣ на младежта.

Мѣдрецитѣ отъ бюрото на камарата иматъ думата; но тѣ не сѣ въ състояние да нѣм-рятъ дълбочинитѣ на вѣнитѣ, които би се принесли, ако се опитатъ да склоняватъ учени-цитѣ на миръ безъ да нака-жѣтъ учителитѣ и учителитѣ, провокатори — безъ и на учени-цитѣ да се даде удовлетво-рение.

Вчерашния день, 20 февруари, на стачката се ознаменова съ два факта: забирането на по-буднитѣ и по-интелигентнитѣ ученици отъ гостинницата „Икономия“, арестоването имъ и недостойното отнасяне съ тѣхъ отъ полицейския приставъ Камбуровъ, директора на търговското училище Котаровъ и учителя Нидовъ, който при-дружаваа стражаритѣ при арестуването имъ. Дошлитѣ въ редакцията ни ученици се срамуватъ да изговорятъ дивитѣ думи и обръщения, съ които се сѣ обръщали къмъ тѣхъ въ участѣва да се оплакватъ и да се върнатъ въ училището. Арестувани сѣ били Бурджовъ Слави IV в класъ, Едреновъ Петко IV в класъ (тоя ученикъ билъ заловенъ на пѣ-тя, отивайки на хѣбарницата да купи хлѣбъ за у дома си), Донева Димитър IV в класъ, Желевъ Коста III в класъ, Белоконски Димитър IV в класъ, Славовъ Байко VII в класъ, Пенчевъ Стоян IV в кл., Минчевъ Любенъ III в кл., Колетъ Симеонъ III в кл., Симеонъ Симеонъ I курсъ, Беровъ Никола IV в кл. и др. На много отъ арестуванитѣ се е прѣписало прѣстѣпленieto, че сѣ повдигали на свои другари да се солидаризиратъ съ тѣхъ да стачкуватъ. Обаче стачкуването е било спонтанно — не е имало кой и защо да вѣляе. И Котаровъ, допълнено на Ц. Календжиевъ е направилъ срамно срѣднобѣжко дѣло, като прѣзъ арести и морални измѣчвания на вѣннитѣ дѣца е искалъ да възстанови престижа на училището, кѣдѣто тѣя дѣца, желателно е, да се пѣчатъ не какъ сѣ инквизиратъ невинни хора, още повече дѣца и младежи, а какъ се зачита лична, човѣшка и гражданска свобода и неприкосновеностъ. Факта е и срамъ и прѣстѣпение и бѣдитѣ на вѣннѣнитѣ дѣца трѣбватъ да потърсятъ сѣдебно удовлетворение. Втория фактъ е, че гражданството въ зала „Съединение“, сѣ наклѣтено на др. Г. Пет-

ковъ, който ващичаваше и лична кауза, такелитѣ виновницитѣ учители и учители, като вѣе върху себе си борбата противъ „просвѣтното“ мракобѣшене отъ просвѣтителитѣ съ „крайни убѣждения“ и бивши пожарни-кари, които не знаятъ граница на лошото третиране на учени-цитѣ и съ увлечение изпѣкватъ свободитѣ си на закрил-ни фаворити; но които сѣ учени недоучени и за туй сѣ сви-рени къмъ крехкитѣ души.

ХРОНИКА

Русенската Търг. инд. камара съобщава, че сѣднитѣ фирми въ района ѝ сѣ се обявили въ неспособностъ: Акц. д-во „Х. Давидовичъ“, Русе на 19 Декември м. г., Давидъ Петровъ, Плевна 23 януари и Христо Н. Траки-овъ. Плесенъ на 15 януари т. г.

Български Генерален Консулъ въ Кьонигсбергъ, нем. Пруссия предлага услугитѣ си да посред-ничатъ за нанося на българскитѣ храни, тютюни и др. произ-ведения за нѣточна Пруссия. Интересуюцитѣ се, да се отне-сатъ за по-подробни сведения до Русенската Търговско Инду-стриална Камара.

Панаир. Панаира въ гр. Ми-лано—Италия—ще се открие т. г. на 12 Априлъ и ще до 15 сѣщия месецъ. Посетителитѣ ще пѣтвратъ съ намаление по Италианскитѣ железници и компани паракоди.

Отъ 1 до 16 априлъ т. г. ще се състои въ Брюкселъ (Белгия) международенъ панаиръ съвмѣ-стно съ международната из-ложба за научукъ и др. тропи-чески произведения.

Отъ 10 до 25 май т. г. ще се състои международния мо-стренъ панаиръ въ Валенция Испания.

Българския Индустриаленъ Съ-юзъ свиква за 2 мартъ т. год. конференция отъ прѣдставители на индустриалнитѣ дружества, неговни клонове и отъ несею-ни индустриалци, за обсъждане имененията, допълненията и поправкитѣ, които ще трѣбватъ да се направятъ въ закона за на-сѣдствие мѣстната индустрия.

Стоитѣ подпадащи подъ заб-рана да се вносатъ, които сѣ пристигнали въ пограничнитѣ митници прѣди вляването на закона въ сила, ако сѣ отпослѣ транспортирани за обмитаване, ще се допуштатъ да бѣдатъ декларираны прѣдъ финансово-то министерство.

Понеже закона за курсовитѣ равни е приетъ, финансовия министъръ, по обещанието си, ще намали митото на вносния отъ странство цементъ.

Патиници, идващи отъ странство и носещи прѣдмети отъ забранитѣ да се вносатъ, ще мо-гатъ да ги внесатъ и то само ако сѣ употребявани и отъ ко-личеството имъ полчитава, че сѣ за лични нужди на самитѣ тѣхъ.

Нагла лѣжа е, че ржководитѣ-литѣ на стачката сѣ террориз-рали другаритѣ си за да стачку-ватъ. Стачката е спонтанно дѣ-ло противъ режима въ учили-щето, който е билъ общо не-търпимъ. Толкова по-нагла лѣжа е и разпространявания слухъ, че стачката е дѣло на вѣннѣни вѣннѣния и побуди. Никой другъ не е врагъ на ученицитѣ да ги тика въ лоши пѣтища. Виновни сѣ изключително ви-зирани въ поява учители и учители.

Конгреса на айтаритѣ ще-сѣстои на 24 тогочасъ, въ нѣдѣл-съ делегати колкото би се яви-ли тоя днешъ.

Фабрика „Александръ“, акцио-нерно д-ство за текстилна ин-дустрия въ Габрово, на 27 тогочасъ пма извѣредно общо съб-рание съ дневенъ редъ: измѣ-нение на устава.

Властитѣ спѣтъ и бездѣйстви-ватъ. Напоследѣтъ Варна се е наводина отъ търговци чужди-странни, които внасятъ разна-стоки, турски и грѣцки: масла-ни, дървени масла, сапуни и пр. и въ „едно кратко прѣбѣв-ние въ хотелитѣ, неважѣтелно разпродаватъ стокиитѣ си и сѣ вѣннѣватъ, като вършатъ не-ложна конкуренция на мѣст-нитѣ търговци ангреситѣ и на ония отъ чуждестраннитѣ търговци които идватъ и легал-но вѣннѣватъ търговитѣ си, като спазватъ повеленията на законитѣ, респектиратъ ин-тереситѣ на мѣстнитѣ търговци и изплащатъ дължимитѣ за управлението на търговията данѣци и тегиби. Напротивъ, тѣя, които отъ скрито въ хо-телитѣ упражняватъ търговията си и неважѣтелно конкуриратъ, избѣгватъ отъ всѣка тегиба и данѣчни плащания. Именно за тѣя е нужна бдителността на властитѣ и тѣхното прѣстѣ-ване. Подканваме властитѣ да изпѣкватъ дълѣтъ си.

За Угодата на единъ спеку-лантъ нѣколко сили на дѣла-лица работятъ за да бѣдатъ из-хвърлени отъ едно идане 5-6 кантори и едно държавно уч-реждение. Ние сѣднитѣ внима-телно дѣйствието на занитере-суванитѣ и сѣдѣ рѣшението на жилищнитѣ органи, ще се повѣрнемъ обетовано. Вѣрваме, че отговорнитѣ ли-ца нѣма да се поддадатъ на пре-финанситѣ гешестари, но пакъ прѣдупреждаваме.

The Ellerman Lines Limited

РЕДОВНА 15-ДНЕВНА ПАРАХОДНА ЛИНИЯ ОТЪ

ЛОНДОНЪ—ХУЛЪ

ЛИВЕРПУЛЪ—СВАНСЕА

БУРГАСЪ—ВАРНА

БУРГАСЪ—ВАРНА

И ОБРАТНО

За сведения и навла отнесете се до:

Параходна Агенция М. СТАНЕВЪ—Варна

НИСИМЪ Н. ТОЛЕДО

ВАРНА.

Вносъ—Износъ—Прѣдставителство

на желѣзарна сѣра и дребна.

Дѣламо белгійски отъ най-реномирани фабрики; всѣкакви колониялни стоки.

На сериозни запитвания за доставки се отговори незабавно.

Телеграфически адресъ: ТОЛЕДО.